

“ଉଦାରତା ହିଁ ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ସଂଗଠନର ବିଶେଷତା”

ଆଜି ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ, ବିଶ୍ୱର ବେହଦ ସେବାର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ, ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତି, ବେହଦର ବୃଦ୍ଧି, ମଧୁର ଏବଂ ଅମୂଲ୍ୟବାଣୀ ଆଧାରରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ-ଉତ୍ସାହ ଦେବାର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ, ନିମିତ୍ତ ଏବଂ ନିର୍ମାଣ ସ୍ୱରୂପ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ଏହିଭଳି ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ? ତେବେ ତୁମଭଳି ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂଗଠନ ଉପରେ ଏତିକି ବେହଦର ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ ଅଛି । ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ପ୍ରତି ସଂକଳ୍ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ନିଜକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ ମନେ କରି ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହି ସଂଗଠନକୁ ଆସିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବେହଦର ଦାୟିତ୍ୱର ମୁକୁଟଧାରୀ ହେବା । ଏହି ସଂଗଠନ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ମିଟିଙ୍ଗ୍ ବୋଲି କହୁଛ, ଏହି ମିଟିଙ୍ଗ୍‌କୁ ଆସିବା ଅର୍ଥ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସହିତ, ସେବା ସହିତ, ପରିବାର ସହିତ, ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ହେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାନ୍ଧିବା, ଯାହାର ତୁମେମାନେ ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଅଟ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଗଠନକୁ ଆସିବା ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଦାହରଣ ମୁରତ କରିବା । ଏହା କେବଳ ମିଟିଙ୍ଗ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ସର୍ବଦା ମୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପର ବନ୍ଧନରେ ନିଜକୁ ବାନ୍ଧିବାର ସଂଗଠନ । ଏହି ସବୁ କଥାର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ହେବାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ସଂଗଠନ । ଚାରିଆଡୁ ବଜ୍ରା ହୋଇ ଆସିଥିବା ବିଶେଷ ରତ୍ନମାନେ ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛ । ବଜ୍ରା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କ ଭଳି କରିଥିବା । ସେବାର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱଉଦ୍ଧାର ତଥା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱରୂପ । ଯେତେ ଯେତେ ନିଜର ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱରୂପ ହେବ ସେତିକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱରୂପ ନିମିତ୍ତ ହେବ । ବାପଦାଦା ଏହି ସଂଗଠନର ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତାକୁ ହିଁ ଦେଖୁଥିଲେ- ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲା, ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ହୋଇଗଲା କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇଟି କଥାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ତୃତୀୟ କଥାଟି ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ଜାଣିଛ ? ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ତ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଆସିଛ ନା ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ତ ସେବାର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଣିଛ । ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଅର୍ଥ ସେବା କରିବା । ତୃତୀୟ କଥା ବାବା କ’ଣ ଦେଖିଲେ ? ଯେହେତୁ ଏହି ବିଶେଷ ସଂଗଠନରେ ଅଛ ତେଣୁ ସେତିକି ଉଦାରତା ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଉଦାର ହୃଦୟ ବା ଉଦାରତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀ, ଉଦାରତା ଭାବନା କେତେ ପରିମାଣରେ ଅଛି ? କାରଣ ଉଦାରତା ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁବେଳେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରାକ୍‌ଦିଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୋଲା ହୃଦୟ, ବିଶାଳ ହୃଦୟ । ତେବେ କେଉଁ କଥାରେ ଖୋଲା ହୃଦୟ ବା ବିଶାଳ ହୃଦୟ ହେବ ? ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ରଖି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବାରେ ଖୋଲା ହୃଦୟ । ଯାହା ତୁମର ତାହା ମୋର, ଯାହା ମୋର ତାହା ତୁମର, କାହିଁକି ନା ଗୋଟିଏ ବାପର ସନ୍ତାନ । ଏହିଭଳି ବେହଦର ମନୋଭାବ ରଖିବାର ଖୋଲା ହୃଦୟ ବା ବିଶାଳ ହୃଦୟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉଦାର ହୃଦୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାତା ପଣିଆର ଭାବନାଯୁକ୍ତ ହୃଦୟ । ନିଜେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ଗୁଣ, ଶକ୍ତି, ବିଶେଷତା ଗୁଡିକୁ ଦାନ କରି ମହାଦାନୀ ହେବାରେ ପ୍ରାକ୍‌ଦିଲ୍ । ବାଣୀ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଧନ ଦାନ କରିବା କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଗୁଣଦାନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଣ ଦେବାର ସହଯୋଗୀ ହେବା । କାରଣ ଦାନ ଶବ୍ଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରୟତ୍ନ ନୁହେଁ । ନିଜର ଗୁଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟକୁ ଗୁଣବାନ କରିବା ବା ବିଶେଷତା ଭରିବାରେ ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ମହାଦାନୀ ବା ଉଦାରତା । ଏହିଭଳି ଉଦାରତା ହେବା ବା ଉଦାର ହୃଦୟ ହେବା- ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଫଲୋ ଫାଦର କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକରଣ କରିବା । ଏହିଭଳି ଉଦାରତା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ’ଣ ହୋଇଥିବ ?

ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତିନିଟି ଲକ୍ଷଣ ଥିବ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନେ ଈର୍ଷା, ଘୃଣା ଏବଂ ପରିହାସ କରିବା (ଯାହାକୁ ଟୋ ମାରିବା କୁହାଯାଏ) ଏହି ତିନିଟି କଥାରୁ ସର୍ବଦା ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବେ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଉଦାରତା । ଈର୍ଷା ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ । ଯେପରି କ୍ରୋଧକୁ ଅଗ୍ନି କୁହାଯାଏ ସେହିଭଳି ଈର୍ଷା ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନି ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । କ୍ରୋଧ ମହାଅଗ୍ନି ହେଲେ ଈର୍ଷାକୁ ଟିକିଏ ଛୋଟ ଅଗ୍ନି କୁହାଯିବ । ଘୃଣା ଭାବ କେବେ ବି ଶୁଭଚିନ୍ତନ କରାଇ ଦେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶୁଭ ଚିନ୍ତନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରାଇ ଦେବ ନାହିଁ । ଘୃଣା କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଖସାଇବା । ସେହିଭଳି କାହାକୁ ପରିହାସ କରିବା, ତାହେଁ ଥଙ୍ଗ-ମଙ୍ଗାରେ କର ବା ଗମ୍ଭୀରତା ପୂର୍ବକ କର କିନ୍ତୁ ତାହା ଏପରି ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ ଯେପରି କେହି ଚାଲୁଥିବାବେଳେ ତା’କୁ ଧକ୍କା ଦେଇ ତଳେ ପକାଇ ଦେବା ବା ଗୋଇଠା ମାରିବା । ଯେପରି କାହାକୁ ଯଦି ଧକ୍କା ଦେଇ

ତଳେ ପକାଇ ଦିଆଯାଏ ତେବେ ତା'କୁ ଛୋଟ ହେଉ ବା ବଡ଼ ହେଉ ଆଘାତ ଲାଗିବା କାରଣରୁ ସେ ଶକ୍ତିହୀନ ହୋଇଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜକୁ ଦୁର୍ବଳ ଅନୁଭବ କରେ ଏବଂ ସେହି ଆଘାତକୁ ହିଁ ଚିନ୍ତା କରେ, ବା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଘାତର ପାତା ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଆଘାତ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନେ ପକାଉଥିବ, ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ନୁହେଁ । କାହାକୁ କିଛି ପରିହାସ କରି କହିଦେବା ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ହସ ମଜାରେ ଦେଇଥିବା ଆଘାତ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖର ରୂପ ହୋଇଯାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦେବା ଲିଷ୍ଟରେ ଆସିଯାଏ । ତେବେ ବୁଝିପାରିଲ ! ଯେତିକି ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ ସେତିକି ଉଦ୍ଧାର ସ୍ୱରୂପ, ଉଦାରତା, ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ନିମ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏବେ ତ ଲକ୍ଷଣ ଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଗଲା ନା । ଉଦାରତା ଆତ୍ମା ଖୋଲା ହୃଦୟବାଲା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ ।

ଏହି ସଂଗଠନ ତ ବହୁତ ଭଲ । ସବୁ ନାମାଗ୍ରାମୀ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସ୍ତେଷ୍ଟର ଯୋଜନା ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଣିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଯୋଜନା ଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ନିମ୍ନ ଅଟ । ଯିଏ ଯେତେ ଭଲ ଭଲ ସେବାର ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଭଲ ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ସେବା କରିବାର ଲଗନ ବହୁତ ଭଲ ରହିଛି । ଉଦାରତା ହିଁ ସେବାରେ ସଦାକାଳର ସଫଳତାର ଆଧାର । ସମସ୍ତଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ବହୁତ ଭଲ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ । କେବଳ ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହେବ, ତାହାହେଲା- ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ଏତିକି ସଂକଳ୍ପ ସେଥିରେ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଜଣେ-ଏହି କଥା କହିବା ପାଇଁ ଅଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆଙ୍ଗୁଳି ଉପରକୁ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି, ଦୁଇଟି ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ସହଯୋଗୀ ହେବାର ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏହି ବିଶେଷତାର ସ୍ମାରକୀ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁନିଆରେ ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛି । ତେଣୁ ଏହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବା ସେଥିପାଇଁ ପ୍ଲାନ କରିବା ସମୟରେ ସର୍ବଦା ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ମନେ ରହୁ-“ଏକତା ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତା” । ଏହି ଦୁଇଟି କଥା ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୂଜା ଅର୍ଥାତ୍ ହାତ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏକାଗ୍ରତା ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ନିବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବା ନିର୍ବିକଳ୍ପ ସ୍ଥିତି । ଯେଉଁଠି ଏକତା ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତା ଅଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ଗଳାର ହାର ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷ ଭୂଜା ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁଇଟି ହାତ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି, ଏକତା ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତା ରୂପୀ ଆଉ ଦୁଇଟି ହାତ ସେଥିରେ ଯୋଡ଼ି ଦେଲେ ଚତୁର୍ଭୁଜ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ଏବଂ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଚାରିହାତ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ଏବଂ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଟ । ଚତୁର୍ଭୁଜଧାରୀ ହୋଇ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ସ୍ୱରୂପ ହେବ । କେବଳ ଦୁଇଟି ହାତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ, ଚାରି ହାତରେ କର । ସମସ୍ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବର ଶ୍ରୀଗଣେଶ କରିଛ ନା ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛ ନା । ଗଣେଶଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଚାରିହାତ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପ୍ରତିଦିନ ତୁମ ମିଟିଙ୍ଗକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଥରେ ଚକ୍ର ଗଲାବେଳେ ହିଁ ସାରା ସମାଚାର ଜାଣିଯାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ଫଟୋ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ ନେଉଛନ୍ତି, କିଏ କିପରି ବସିଛନ୍ତି, ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ରୂପୀ ଆସନର ଫଟୋ ଉଠାଉଛନ୍ତି, ଶାରୀରିକ ସ୍ଥିତିର ନୁହେଁ । ମୁଖରେ କିଏ କ'ଣ କହୁଥାଉ କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରେ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ତା'କୁ ଟେପ୍ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନରୁ ବାହାରୁଥିବା ବାଣୀର ଟେପ୍ ରେକର୍ଡର କ୍ୟାସେଟ୍ ଅଛି, ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଉଭୟ ଅଛି । ଭିଡିଓ, ଟିଭି ଇତ୍ୟାଦି ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା ଅଛି । ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ନିଜର କ୍ୟାସେଟ୍ ତ ଅଛି ନା, କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ନିଜର ମନର ଶବ୍ଦ ବା ସଂକଳ୍ପକୁ ଜାଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଆହୁ !

ଯୁବାବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପଦଯାତ୍ରାର ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଉପଜ୍ଞ-ଉତ୍ସାହର କଥା । ଏଥିରେ ହଠାତ୍‌କିୟାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ମନ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଉତ୍ସାହ ବା ଉଦ୍ଦୀପନା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦୀପନା ଜାଗ୍ରତ କରିଦିଏ । ତେଣୁ ଏହା ପଦଯାତ୍ରା ନୁହେଁ ବରଂ ଉପଜ୍ଞ-ଉତ୍ସାହର ଯାତ୍ରା । ଏହା ତ ନିମ୍ନ ମାତ୍ର ଅଟେ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିମ୍ନ ମନେ କରି କରୁଛ ସେଥିରେ ଉପଜ୍ଞ-ଉତ୍ସାହର ବିଶେଷତା ଭରି ଯାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ଯୁବା ପଦଯାତ୍ରାର ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ପସନ୍ଦ ହେଉଛି । ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଏହିଭଳି ଚାରିଭୁଜାଧାରୀ ହୋଇ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବ ତେବେ ସେଥିରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଅଧିକ ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯିବ । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଏହି କଥା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଲାଗିଲା ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ

ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବକୁ ଧୁମ୍‌ଧାମ୍‌ରେ ପାଳନ କରିବାର ଏକାଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଆସିଛି । ଏହି ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ମୂଳଦୁଆ । ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦକୁ ସର୍ବଦା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲି । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଅଟୁ ଏବଂ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସେହି ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ତାହେଁ ଦେଶ ଭିତରେ ହେଉଥାଉ ବା ବିଦେଶରେ ହେଉଥାଉ ବା ବିଶ୍ୱର କୌଣସି ଏକ କୋଣରେ ମଧ୍ୟ ହେଉଥାଉ । ତାହେଁ କୌଣସି ବି ଜୋନରେ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷେତ୍ର ବା ଅଞ୍ଚଳରେ ହେଉଥାଉ, ପୂର୍ବରେ ହେଉ ବା ପଶ୍ଚିମରେ ହେଉ କିନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକ ଅଟୁ ଏବଂ ଜଣଙ୍କର ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛୁ । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି ନା । ପ୍ରଥମେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ ନା । ମୁଖର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରେ କରିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଟଳ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ । କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ କିନ୍ତୁ ଟଳିବି ନାହିଁ, ଅଟଳ ରହିବି । ସମସ୍ତେ ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ ? ଯେପରି କୌଣସି ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ମନ ଭିତରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ସଂକଳ୍ପ କରି ତା'ର ଏକ ସଂକେତ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମାମାନଙ୍କ ହାତରେ ସୂତାର ବଳା ବାନ୍ଧି ଦେଇଥା'ନ୍ତି ବା କତା ପିନ୍ଧାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କଙ୍କଣ ବା କତା ଅଟେ । ଯେପରି ଆଜି ସମସ୍ତେ ମିଶି ବହୁତ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଭଣ୍ଡାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନର ସହଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ବାକ୍ସ ଶ୍ରୀଗଣେଶ କରିଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଛ ସେହିଭଳି ଆଉ ଏକ ଭଣ୍ଡାରୀ ମଧ୍ୟ ରଖି ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତେ ଅଟଳ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ନିଜ ନିଜର କାଗଜ ଲେଖି ପକାଇବେ । ଯଦି ଏହି ଦୁଇଟି ଭଣ୍ଡାରୀ ଏକାଠି ରହିବ ତେବେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଆନ୍ତରିକତା ପୂର୍ବକ କରିବାକୁ ହେବ, ଦେଖାଣିଆ ଭାବରେ ନୁହେଁ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସଫଳତାର ମୂଳଦୁଆ । ନିଜେ ସୁନା ଭଳି ହୋଇ ସୁବର୍ଣ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବାର ଏହା ହିଁ ଆଧାର । ଏଥିରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥୋଗାନ ମନେ ରଖିବ- “ନା ନିଜେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବି, ନା ସମସ୍ୟାକୁ ଦେଖି ହଲଚଲ୍ ହେବି” ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସମାଧାନ ସ୍ୱରୂପ ହେବି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଧାନର ବାଟ ଦେଖାଇବି । ଏହି ସ୍ମୃତି ସ୍ୱତଃ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଭାବରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବକୁ ସଫଳତା ସ୍ୱରୂପ କରିଚାଲିବ । ଯେତେବେଳେ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ଉତ୍ସବର ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ ହେବ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତୁମର ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ହେବ । ତୁମ ଭିତରେ ସେମାନେ ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡ୍ୱାର୍ଲଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଦେଖିବେ । ତୁମେ କେବଳ କଥାରେ କହୁନଥିବ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦୁନିଆ, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୁନିଆ ଆସୁଛି ବୋଲି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱରୂପରେ ଦେଖାଉଥିବ । ଯେପରି ଯାଦୁକର ମାନେ କହିଚାଲିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଦେଖାଇ ଚାଲିଥା'ନ୍ତି ସେହିଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଡେହେରା, ଚମକୁଥିବା ମସ୍ତକ, ଚମକୁଥିବା ଆଖି, ଚମକୁଥିବା ଓଠ ସବୁ କିଛି ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଏଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗର ସାକ୍ଷାତକାର କରାଇବ । ଯେପରି ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା- ଏବେ ଏବେ ବ୍ରହ୍ମା, ଏବେ ଏବେ କୃଷ୍ଣ, ପୂଣି ଏବେ ଏବେ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଯାଉଛି । ସେହିଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତକାର ହେବା ଦରକାର । ଏବେ ଏବେ ଫରିଷ୍ଟା ରୂପ, ଏବେ ଏବେ ବିଶ୍ୱ ମହାରାଜା ବା ବିଶ୍ୱ ମହାରାଣୀ ରୂପ, ଏବେ ଏବେ ସାଧାରଣ ଶ୍ୱେତ ବସ୍ତ୍ରଧାରୀ ରୂପ । ଏହିଭଳି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିମା ଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯାଉ । ବୁଝିଲ ! ଯେବେକି ଏତେ ସବୁ ବଛା ବଛା ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଫୁଲମାନଙ୍କର ଫୁଲତୋଡା ଏଠାରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗୋଲାପ ଫୁଲ କେତେ ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ତେବେ ଏତେ ବଡ଼ ଗୋଲାପ ଫୁଲର ତୋଡା କେତେ କମାଳ ନ କରିବ ! ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ତୁମ ଭଳି ତାରାମାନଙ୍କର ନିଜର ଏକ ସଂସାର ମଧ୍ୟ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବାର ଅଛି ତୁମେମାନେ ଏକୁଟିଆ ନୁହେଁ । ଜଡ଼ ତାରାମାନଙ୍କରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଦୁନିଆ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ତ ଦୁନିଆ ଅଛି ନା ! ତେଣୁ କମାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଚମକାରୀ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ହୋଇ କରି ରହିଛି । କେବଳ ଯିଏ କରିବ ସିଏ ପାଇବ । ବାକି ବିଜୟ ତ ହୋଇ କରି ରହିଛି, ଏହା ଅଟଳ ମଧ୍ୟ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଅର୍ଜୁନ ହେବାର ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ହେବାର ଅଛି । ଅର୍ଜୁନ ଅର୍ଥାତ୍ ନୟରଘ୍ନ । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେବ ଯିଏ ସାରା ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ଜୁବଲୀ ଉତ୍ସବ ଭିତରେ ନିଜେ ସମସ୍ୟା ସ୍ୱରୂପ ହୋଇ ନଥିବେ କିମ୍ବା ସମସ୍ୟାରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇ ନଥିବେ । ନିର୍ବିଘ୍ନ, ନିର୍ବିକଳ୍ପ, ନିର୍ବିକାରୀ- ଏହି ତିନିଟିଯାକ ବିଶେଷତା ଥିବ, ଏହିଭଳି ଗୋଲ୍‌ଡେନ୍ ସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁମାନେ ରହିଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପୁରସ୍କାର ଦେବ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁଭଳି ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ସେହିଭଳି ବିଶାଳ ହୃଦୟ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ସେଥିପାଇଁ ତ ସେବାର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆଛା !

ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଆଧାର ସ୍ୱରୂପ, ଉଦ୍‌ଘାଟକାରୀ ସ୍ୱରୂପ, ସର୍ବଦା ଉଦାରତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୃଦୟ, ଉଦାରଚିତ୍ତ, ସମସ୍ତେ ଏକ ଅଟୁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ, ଏହିଭଳି ସଦାସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା, ସର୍ବଦା ଏକତା ଏବଂ ଏକାଗ୍ରତା ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି, ବିଶାଳ ହୃଦୟ, ବିଶାଳ ମନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍କେ ।

ମୁଖ୍ୟ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ:- ସମସ୍ତେ ମିଶି ମିଶି ତ କରିଲ । ତେବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ସିଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସର୍ବଦା ଉପକ୍ରମ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢିବା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା । ଏବେ ମାନସିକ ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବାର ବିଶେଷ ପ୍ରୟାସ କର କାରଣ ମାନସିକ ବୃଦ୍ଧି ବା ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବା ରୁମ୍ଭକ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ରୁମ୍ଭକ ଯେପରି ଦୂରରେ ଥିବା ଛୁଦ୍ଧକୁ ଟାଣି ନେଇଥାଏ ସେହିପରି ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ଘରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମ ନିକଟରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଯିବେ । ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ବାହ୍ୟ କର୍ମଧାରାରେ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛ ତେଣୁ ମନୋବଳ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବାର ବିଧିକୁ ବ୍ୟବହାର କର । ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି ସେଥିରେ ମାନସିକ ସେବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଦୁନିଆରେ ଯେପରି ରାମଲୀଳା ଇତ୍ୟାଦି କୌଣସି ଧାର୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୁତାବକ ବ୍ରତରେ ରଖିଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାନସିକ ସେବା କରିବାର ବ୍ରତ ରଖି ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର । ବ୍ରତ ନ ରଖିବା କାରଣରୁ ଅଧିକ ହଲଚଳରେ ଆସିଯାଉଛ ସେଥିପାଇଁ କେବେ କିପରି, କେବେ କିପରି ଫଳାଫଳ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ମାନସିକ ସେବା କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ଅଧିକ ହେବା ଦରକାର ଏବଂ ମାନସିକ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସ୍ଥିତି ଲାଭର୍ ହାଉସ୍ ଏବଂ ମାଭର୍ ହାଉସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଲାଭର୍ ଏବଂ ମାଭର୍ ଏକାଠି ରହିବା ଦରକାର । ମାଭର୍ ସମ୍ମୁଖରେ ମାଭର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ଭାଷଣ କର । ତୁମେମାନେ ମାଭର୍ ମଧ୍ୟ ଅଟ ଏବଂ ମାଭର୍ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ତୁମର ଏହି ମୁଖ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମାଭର୍ ଅଟେ ।

ତେଣୁ ମାଭର୍ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ମାଭର୍ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣାଅ । ଯେପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିର ସଂକଳ୍ପ ହେଲା- ମୁଁ ଉପରୁ ଅବତରଣ କରିଛି, ଅବତାର ରୂପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛି, ମୁଁ ଅବତାର ଏମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି, ଉପରୁ ଅବତରିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ତେଣୁ ଅବତରିତ ଆତ୍ମାର ସ୍ଥିତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ନା । ଯିଏ ଉପରୁ ଅବତରିତ ହୋଇଛି ତା'ର ସ୍ଥିତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀ ହୋଇଥିବ ନା । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଅବତାର ବୋଲି ମନେ କରିବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତି ରହିବ । ଆଜ୍ଞା-

ବରଦାନ:- ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ନିଜର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦେଉଥିବା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିଷ୍ଟା ହୁଅ ।

ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ନିରାକାରୀ ଆତ୍ମା ଏବଂ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିଷ୍ଟା ମନେ କର ତେବେ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବା ସହିତ ଉପରେ ଉଡିବାକୁ ଲାଗିବ । ଫରିଷ୍ଟା ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଏହି ଦେହର ଦୁନିଆରେ ଯାହା ବି ହେଉଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପାର୍ଟିକୁ ଦେଖ ଏବଂ ସକାଶ ଦିଅ । ନିଜର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ରୂପକ ଆସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ସକାଶ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଜର ମାନସିକ ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ଵାରା, ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା, ସହଯୋଗର, କଲ୍ୟାଣର ସକାଶ ଦିଅ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଯାଅ ନାହିଁ, ତେବେ ଯାଇ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବାତାବରଣ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିଷ୍ଟା ଭବର ବରଦାନୀ ହୋଇ ପାରିବ ।

ସ୍ନୋଗାନ:- ଯୋଗବଳ ଦ୍ଵାରା ଦୁଃଖକୁ ସୁଖରେ ଏବଂ ଅଶାନ୍ତିକୁ ଶାନ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ହୋମ୍‌ଫ୍ଲାର୍କ:-

(୧୨) ଯଦି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି ତେବେ ସ୍ନେହର ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର କର୍ମ ଦ୍ଵାରା କରି ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ ମୁରଲୀ ପ୍ରତି ଥିଲା ଯାହାଦ୍ଵାରା ମୁରଲୀଧର ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଲେ, ତେଣୁ ଯାହା ପ୍ରତି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଥିଲା ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ସେଥିପ୍ରତି ତୁମ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ସ୍ନେହ ଦେଖାଯିବା ଦରକାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁରଲୀକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହପୂର୍ବକ ପଢିବା ସହିତ ତା'ର ସ୍ଵରୂପ ହେବାକୁ ପଢିବ ।